בע"ה ו' באלול תשע"ו
09/09/2016
גליון מס' 2964

עלים
עלון קבוץ סעד

פרשת שופטים

הצבא עומד לפני היציאה לקרב, והשוטרים מכריזים בקול: "..מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו ולא ימס את לב אחיו כלבבו" (דברים כ', ח').

ברור הדבר שאם אמנם יימצאו כאלה שהם יראים ורכי-לבב.. הרי שהם יהיו במצב נפשי לא נעים וייתכן ואף יתביישו לצאת משורות הלוחמים.

לכן קבעה התורה שיהיו רשאים לצאת משורות הלוחמים גם מי שבנה את ביתו ולא חנכו, נטע כרם ולא חיללו, ארש אישה ולא לקחה, כך שציבור הלוחמים הכשירים לקרב לא יוכל לדעת את סיבותיהם של המשתחררים ואותם רכי הלבב לא יתביישו ברבים.

(מתוך שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע- ישעיהו ליבוביץ')

לאחר התפילה בשבת – **"לימוד קהילתי"** (פרטים בעמוד 4)

שבת פרשת שופטים		ימי החול	
הדלקת נרות	18:36	זמן תפילין /טלית	05:31→05:35
מנחה 14:00	18:45	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה 13:30	17:10	סוף זמן ק"ש	09:31←09:31
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	16:45	מנחה וערבית	18:40
שיעור-הרב ארי	17:30	שקיעה	18:46←18:55
צאת השבת	19:30	ערבית	20:10

אחות תורנית: חגית קאופמן

חוקים לצורך קיום חברה, ודרישת שלום מקצה העולם

בפרשת שופטים אין סיפור, אלא ישנה רשימה ארוכה מאוד של חוקים. החוקים מפורטים, מסבירים מה אסור לעשות ומדוע, ומה יהיה העונש אם נעבור על החוק.

בתיאום עם לוח השנה, יוצא שמדי שנה אנחנו קוראים את פרשת שופטים בסמוך לאחד בספטמבר, היום בו כולנו, תלמידים, הורים ומורים חוזרים לשגרה, לספסל הלימודים. למרות שבית הספר מורכב מאנשים שונים עם רצונות שונים ותחומי עניין שונים, כדי לקיים שגרת חיים תקינה עלינו לחוקק חוקים בסיסיים ולהיצמד אליהם.

מתוך הפסוקים בתחילת הפרשה ניתן ללמוד כמה עצות בסיסיות למורים ולתלמידים כאחד. הדבר הראשון הוא כמובן "לֹא-תַטֶּה מִשְׁפָּט... צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף" (דברים ט"ז, י"ט-כ'), עלינו לשמוע את שני הצדדים של הסיפור ולשפוט בצדק. מהפסוק "לֹא-תִזְבַּח לַה' אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ **מוּם כֹּל דָּבָר רָע**..." (דברים י"ז, א') נוכל ללמוד שעלינו לעשות את המיטב על מנת להכין את שיעורינו כראוי, ולא לחפף ולהציג עבודה פגומה.

כמו בפרשת שופטים, גם בבית הספר החוקים מזכירים לנו איך להתנהג בחברה כדי לשמור על סדר כלשהוא, אך מטרתם אינה להפוך אותנו חלילה ללבנה נוספת בחומה.

וגם עדכון קצר משליחותנו בקליפורניה:

לאחר חופש גדול בו "גילינו את אמריקה", התחלנו לפני כחודש את שנתנו השנייה בשליחות הוראה מטעם ההסתדרות הציונית העולמית בבית הספר היהודי באוקלנד, קליפורניה. כידוע, אזור המפרץ של סן פרנסיסקו מאופיין בגשרים רבים על פני המים, ותפקידנו כאן הוא לגשר בין הארץ למקום הרחוק ביותר ממנה. אנחנו מלמדים עברית תנ"ך, תורה שבעל פה, ועל ישראל, הכל בעברית. אליאב מלמד כיתה ג' וחטיבת ביניים, שכוללת כאן כיתות ו' עד ח', ועפרה מלמדת בחטיבת הביניים ובגן. ראם עלה לכיתה א', ואיילה וארז נהנים בגנים, וכולנו מוסרים מכאן דרישת שלום ושנה טובה לכל בית סעד!

עפרה ואליאב גולדברג, קליפורניה

לחן הלפרין מזל טוב לרגל נישואייך עב"ל ייטב
ללאה ולאבי הלפרין ולכל המשפחה
הרבה שמחה ונחת!

לגיל פיש מזל טוב לרגל נישואייך עב"ל אביהו
לחמי ולמושיק פיש, לכרמלה ולשלוימיק קום ולכל המשפחה
שתזכו להרבה שמחה ונחת!

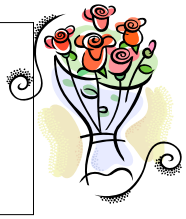

לאלה-שושנה עקיבא מזל טוב לבת המצווה
לאסתר ולינים ולכל המשפחה
הרבה נחת ושמחה - קהילת סעד

בשבת – עסקנו בשיעורו של הרב דוד על פרשת השבוע בנושא: 'נביאי השקר'. וכיצד נדע בדיעבד אם הנביא הוא נביא אמת או נביא שקר? מציע הרמב"ם בדיקה פשוטה: אם מדובר בנבואה רעה שלא התגשמה – ייתכן והתבטלה הגזרה בעקבות תשובה או רחמי שמיים, ולפיכך אין להסיק שמדובר בנביא שקר. אולם, אם הנביא התנבא לטובה והגיעה רעה תחתיה – וודאי הוא שנביא שקר לפנינו! 'קפצנו' לספר ירמיהו ועיינו בנבואתו של חנניה בן עזור בתחילת גלות בבל. חנניה הבטיח לעיני העם והכוהנים, כי בעוד שנתיים מרגע הנבואה יישבר עולו של מלך בבל והגולים ישובו ארצה. בדיעבד התברר שמדובר בנביא שקר שנענש על דבריו ולא הוציא את שנתו. המשכנו לדון בעניין בעזרת ציטוט מהירושלמי (סנהדרין) המצביע על כך שחנניה תכנן היטב את צעדיו מראש ונשאלת השאלה: מה גורם לאדם נכבד שכמותו לצאת בנבואת שקר? מה יוצא לו מזה?... הרב דוד העלה סברא משכנעת גם בימינו אנו. מדובר בכוונה טובה ואולי אפילו באידיאולוגיה שמטרתה לרומם את מצב רוחו של העם השפוף ממילא. אלא מאי? נבואת השקר היא סוג של 'סם הזיה' שהנפילה ממנו היא קשה וכואבת ותוצאותיה הרסניות. שומעי הנבואה עלולים בצר להם, להיאחז בה, לפעול בצורה לא הגיונית ולאבד קשר עם המציאות. לפיכך העונש לנושא הנבואה הוא קשה כל כך. מאן דהוא מהקהל, הזכיר את נבואתם של כמה מהרבנים, חלקם מהמובילים בציונות הדתית, ערב הפינוי למתיישבי גוש קטיף: "היה לא תהיה". אמשיך ואציין שבין אותם 'נביאי השקר' היו כאלו שהגדילו והוסיפו טקסי שבועה מרשימים או השיאו, בחוסר מצפון, עצות שהעמיקו עוד יותר את השבר הפסיכולוגי-אמוני אליו נפלו כמה מהמשפחות התמימות. ובכן, בדיעבד, החלו להגיע תירוצים יצירתיים מחצרותיהם של אותם הרבנים, ש "היה לא תהיה" היא בעצם סוג של בקשה או תפילה... הסבר יצירתי אחר היה שמדובר בכוונה טובה מלכתחילה ומטרתה היתה רק ל'רומם' את רוחם של המתיישבים ולחזק בהם את המוטיבציה להיאבק בפינוי... על התוצאות ההרסניות של נבואות השקר, אין עוררין. מזלם של אותם מנהיגים רוחניים שהיה להם קל לגלגל את האשמה הלאה ולהעבירה לנבוכדנאצר התורן שבינתיים שקע בתרדמת...

בשיעורו של אליאב לזר אחה"צ: "מאמינים ומתאמנים", עסקנו במשנתו של הרב קוק המגלה לנו כי הצעד הראשון בדרך לתשובה הוא התשובה הגופנית. חברים יקרים, הגוף אותו קיבלנו לעבוד את הבורא הוא כלי חשוב שיש לשמור עליו מכל משמר: "שכחנו שיש לנו בשר קודש לא פחות משיש לנו רוח הקודש. שכחת הגוף היא מחלת הגלות. כשהיינו בגלות עזבנו את החיים המעשיים, את הקשר אל הגוף והחושים, בגלל פחד מוגזם..." (אורות התחיה ל"ג) – החומר והרוח חד הם!

מיד לאחר השיעור נהר הקהל בהמוניו לכיוון "שכונת שקד" להרים כוסית עם משפחת פיש לרגל חתונת גיל המתקרבת. המשקאות החריפים המשובחים, התקרובת העשירה ומצב הרוח המרומם, הפכו את האירוע לחוויה קהילתית מגבשת ומאחדת שנמשכה והתאחרה עד לתפילת ערבית. מזל טוב לזוג הצעיר ולמשפחות פיש וקום.

ביום ראשון – נישאו במזל טוב חן הלפרין עב"ל ייטב ב"גני הצבי" הסמוך למושב 'ברכיה', ובמקביל אליהם נישאו גיל פיש עב"ל אביהו ב "ארץ קדם" הסמוך למושב עגור. כמה מהאורחים המשותפים לשתי החתונות, דילגו בקלילות מעל 40 הקילומטרים המפרידים בין שני מוקדי השמחה והוכיחו בפועל כי ניתן לרקוד על שתי חתונות בערב אחד...

ביום שלישי – בצהריים, התייצב יאיר שלומי בכניסה לחדר האוכל במטרה להטמיע את תכנת ה"קהילנט" החדשה בקרב חברי הקהילה. לאחר חודשיים של הכנות קפדניות והודעות לציבור, ישב יאיר עם הפונים אליו וסייע לכל אחד מהם, פנים מול פנים, הן בהדרכה והן בהתקנת היישומון. ובכן חברים, רק בשבוע שעבר נכנסה הקידמה בשערינו וכבר היום היא אצלנו בת בית! הכל גלוי, ידוע ומונח בכף ידינו: אירועים מעניינים, חפצים למסירה, מתכונים, מספרי טלפון, כתובות דואר אלקטרוני, טרמפים, שעות פתיחה וסגירה... ולמי שאין טלפון חכם?! גם לכך נמצאו פתרונים והם יפורסמו בהמשך.

בערב, נערך ערב הסברה להורי הגיל הרך במועדון, לקראת שנת תשע"ז, עליו תדווח מנהלת הגיל הרך בשבוע הבא. בינתיים כולנו יכולים ליהנות מהלוח הצבעוני שנמצא בכניסה לחדר האוכל, ועליו תמונות ילדי כל הגנים עם קישוטים ואיחולים לקראת השנה החדשה.

יורם קימלמן

לימוד קהילתי – "עשה לך רב"

באסיפה הקרובה (בעוד כשבוע וחצי) נצביע על חידוש כהונתו של הרב ארי לאחר תקופה של 6 שנים מבורכות. על כן, החלטנו לקיים השבת במקום שיעור פרשת שבוע לימוד קהילתי שיעסוק בסמכות חכמים ומקומו של הרב בחיינו.

הלימוד יתבצע בזוגות או חבורות לימוד בעזרת דף מקורות שיחולק ללומדים ואנו נשתדל לעבור בין הלומדים ולסייע למי שזקוק לעזרה בלימוד.

גם הילדים מוזמנים. דפי לימוד ייעודיים יחולקו להורים שילמדו עם ילדיהם.

ניפגש כולנו בשבת בבוקר לאחר מניין שני בבית הכנסת!

יצחק שלומי – בשם צוות ליווי הרב וועדת דת

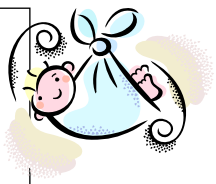

לשמח ולחגוג קבלן ולכל המשפחה – מזל טוב להולדת הבן
נכד ליעל ולעופר בן ישי, נין ליונה רוזנטלר
שתגדל להרבה שמחה ונחת!

הודעה מאשרד הקהילה

במהלך חודש ספטמבר יחולו שינויים בשעות הפתיחה של משרד הקהילה ואהיה במשרד באופן חלקי.

את הפניות אליי יש לעשות דרך המייל, בכתובת של המשרד: smits@saad.org.il

בברכה, שחר סמיט

שירות חשוב מטעם "נתיבי ישראל"

נתקעת עם תקלה ברכב בכביש בין עירוני?

צלצל למספר הטלפון:

***2120**

ונציג מטעם "נתיבי ישראל" יחוש לעזרתך

בימים א'- ה' בין השעות 06.00-22.00

ללא תשלום!

מומלץ מאד לשמור ברשימת אנשי הקשר שבנייד!

דה ל'ה 11 כיתה א'

ילד הולך לו ברחוב
בבוקר בהיר של תשרי
אל בית הספר שוב יוצאים הילדים
גבר הולך אחריו
משגיח, רואה - לא - נראה
ורק אחר כך הוא עומד שם ורואה

גבר באמצע הבוקר
גבר בלב חייו
על יד גדר של בית ספר לבדו ניצב
והוא זוכר שאביו
פעם הלך אחריו
הוא מנסה לשמוע את קול צעדיו

(עלי מוהר)

השנה שוב נזכרתי בשיר היפה הזה. אבל תחילה, נזכרתי איך שמחנו כל כך כשהכנסנו את גלעד - בדיוק בגיל שלושה חודשים, לבית התינוקות בקיבוץ, ללא דמעות ובכי. איך מיד דהרנו בכביש, ללא שום יעד, כמו תלמה ולואיז. החופש פשוט קרא לנו. זו גם הייתה הפעם הראשונה שכתבתי בעלון... מאז נרדמתי קצת.

ואופס, השנה, גלעד כבר עולה לכיתה א' ויחד איתו עולה גם ההתרגשות. ליוויתי אותו יחד עם המצלמה, וחוויתי אתו את הרגעים הראשונים שלו בבית הספר.

חברים ישנים וחדשים מתערבבים יחד, וכבר שואלים שאלות אחד את השנייה. צורחים שכיתה א 2 שווה יותר מכיתה א 1 – **שזה ממש לא נכון!**
הבנים בחוץ משחקים במשחקי כוח, ופוחדים לפשל. הבנות מתבוננות וכבר משוויצות במה שיש לי ולָךְ אין, והכול על פי כללי הטבע. אבל לך תסביר את זה ללאה הלפרין שלא הצליחה לעצור את הדמעות על אף שהיא למודת ניסיון...

הטקס המסורתי נפתח בשיירה ארוכה של ילדי כיתה א' שעברו תחת הגשר, שנישא עבורם על ידי הבוגרים שבחבורה. היו נאומים וברכות, והופעות של ילדים וילדות. **אבל הכי מפתיע** היה השיר שכתב אליהוא שנון והלחין עידן ג'יימס (אבא של כרם) בניגון ושירה של הורים לילדי כיתה א'. שיר מקסים ומרגש שיכול להיות המנון לטקס גם בשנים הבאות.

אז גלעד היקר, את התלתלים שלך כבר סיפרנו, משקפיים מרובעים כבר יש לך, כיפה וציצית כבר יש. יש לך צוות מקצועי בבית הספר שיידע להכיל אותך, ולהוביל אותך מעלה. אני מקווה שהשובבות והסקרנות שבך תישאר לתמיד, אבל אל תשכח שגפרורים בסופו של דבר מדליקים אש.

בהצלחה לך ולחברים

קובי אברהם

ילדים זו שמחה... – תזונה בריאה למשפחה

"תגידי, הילדים שלך באמת אוכלים את כל הבריא הזה?" שאלה אותי אתמול מכרה שקוראת את הפרסומים שלי בפייסבוק ומתקשה להאמין שיש ילד שמוכן לאכול קציצות קינואה או מאפינס ברוקולי טבעוני. ואני נשאלת המון על ילדיי ועל בכלל – איך לגרום לילדים לאכול בריא?!

זו באמת סוגיה קשה. וחייבת לציין שגם אצלנו בבית לא כל מה שאני מכינה, והוא בריא, נאכל בשקיקה. אבל זו לא סיבה להתייאש. חינוך, בכל תחום, הוא תהליך. ותהליך הוא דבר ממושך, למרות הקושי שלנו להתאזר בסבלנות. בעידן כמו שלנו, שהכל כל כך תזזיתי ומהיר, התרגלנו לקבל תוצאות-ומייד! אבל זה לא באמת נכון. במיוחד עם ילדים. צריך סבלנות, אורך רוח והרבה נחישות, אמונה ותפילה שמה שאנחנו מלמדים, מקנים ומעניקים – מחלחל ובסוף הופך לחלק מהם.

ומעבר לתיאוריות הגדולות – מה אפשר לעשות?

מספר עצות, מתוך הניסיון האישי והמקצועי שלי, שיכולות לעזור לנו לקראת שנת לימודים חדשה להכניס יותר סדר תזונתי ובריאות אל הבית. ובסוף גם שני מתכונים!

1. "סור מרע ועשה טוב..."- להתמקד בטוב. להרבות בשבח המאכלים הטובים והבריאים ופחות בגנות המאכלים המזיקים, מה שיכול ליצור אנטי אצל הילדים.
2. דוגמא אישית – כמו בכל דבר בחינוך, ובוודאי בענייני אכילה, דוגמא אישית זה חובה. יהיה משונה לצפות מהילדים לאכול כרוב ניצנים או קולורבי בזמן שאנחנו לא נוגעים בזה, או גרוע מכך – אוכלים אוכל אחר. חינוך הילדים מתחיל קודם כל מחינוך של עצמנו.
3. שבו תאכלו – אנחנו, ההורים, חייבים לאכול עם הילדים. בקיבוץ הזמן העיקרי הנותר לנו לאכילה משותפת עם הילדים הוא ארוחת הערב. חשוב לשבת בארוחת הערב, לשוחח, לחלוק חוויות וגם לאכול. זהו זמן מאחד יקר מפז, הרבה מעבר ליתרונותיו התזונתיים! ודרך המפגש הזה ילדים לומדים המון, גם על הרגלי אכילה, נימוסי שולחן וכישורים חברתיים.
4. שיתוף (זה לא רק בפייסבוק...)– שתפו את הילדים בקניית המזון, בבחירת התפריט לארוחות או לשבתות, שתפו אותם בהכנות, בבישולים ובאפייה (אפשר לשתף אפילו פעוטות בני שנתיים-שלוש), ושתפו אחרים בהתלהבותכם מהעשייה של הילדים סביב המטבח.
5. חיבור – לחבר את הילדים לטבע, להסביר ולהראות היכן גדלים הירקות ואיפה צומחים פירות. זה יחבב עליהם את התוצרת החקלאית (מעבר לערכים שהם יספגו). חברו אותם גם ליתרונות שהם יפיקו מאכילת מזון בריא: "התמר שאת אוכלת עכשיו יעזור לך להלחם במחלות!" או "התפוח שאני חותכת לך בונה לך את הגוף!"
6. אין ייאוש בעולם כלל... – צריך לשלב בחכמה את מידת העקשנות עם מידת הרגישות ולדעת מתי לעמוד על כך שהילד יטעם (לפחות יטעם ...) ומתי להרפות. מה שחשוב מאד זה לדעת שנדרשות לא מעט חשיפות למזון עד שהוא מתקבל על הילד. אל תוותרו. המשיכו להכין ולהציע – יש סיכוי טוב מאד שבסוף הוא ירצה ויאהב.
7. "ילד טוב (לא בהכרח) משאיר צלחת ריקה" – ילדים, שלא כמונו, עוד לא הספיקו להתקלקל, ומנגנון הרעב-שובע שלהם מדויק ונכון. לעולם לא נכריח ילד לסיים לאחר שחש שובע. שלא חלילה נעוות

מנגנון עדין ומתוקן. היות ואנחנו ההורים מכירים את צאן מרעיתנו – אני בטוחה שנדע מתי הילד מתחמק מסיום ארוחתו ומתי הוא באמת שבע.

8. אוכל הוא לא פרס – זה כל כך ברור וכולנו יודעים שלא מציעים אוכל כפרס, כניחום או כאמצעי שכנוע. וגם לא מתנים עם הילד קבלת פרס על אכילת אוכל, אפילו אוכל בריא...ועם כל כמה שאנחנו יודעים, קשה מאד שלא ליפול בזה... אבל בכל זאת צריך לנסות ולהשתדל ולהרגיל את המשפחה שאוכל ופרסים זה שני תחומים נפרדים. אם נזכה למנוע מילדינו לפתח הרגלים של אכילה רגשית – נקנה להם מתנה אדירה לחיים!
9. טוב מראה עיניים... –נגיש לילדים את האוכל בצורה נעימה, בכלים נאים וניצור להם עניין בצלחת. מחקרים מראים שילדים שמצאו עניין בתצוגת האוכל –אכלו ממנו יותר. זה הזמן ליצירתיות!
10. להיות בשמחה תמיד... –נשתדל מאד להשרות אווירה שמחה בבית בכלל, וסביב האוכל בפרט. כי שמחה יוצרת בריאות! והכי חשוב זה להיות שמח.

ולקראת שנת הלימודים שבפתח 2 ממרחי קטניות מזינים שיכולים לגוון את ארוחות העשר ולתת ערך מוסף לכריכים הרגילים:

ממרח פסטו אפונה

- 1/2 כוס אגוזי מלך שטופים היטב (ורצוי מושרים במים לשעתיים לפחות)
- כוס אפונה קפואה חלוטה במים לכמה דקות, ומסוננת
- שקית עלי בזיליקום (אפשר במקום: שקית כוסברה או פטרוזיליה או שילוב של שניהם)
- 3-4 כפות שמן זית
- 3-5 שיני שום (בהתאם לטעם)
- מעט מיץ לימון ע"פ הטעם

הכנה:

טוחנים הכל במעבד מזון או בסטיק ידני. טועמים ומתקנים תיבול. מעבירים לכלי אחסון ומזלפים מעל מעט שמן זית. נשמר היטב כמה ימים בקירור.

ממרח אדממה הכי פשוט שיש

- כוס וחצי פולי אדממה מבושלים היטב (כמובן ללא קליפות התרמילים)
- מעט מלח ופלפל
- 3 שיני שום
- 2-4 כפות שמן זית

הכנה: לטחון הכל יחד, ולשמור בכלי אטום במקרר.

שחר סאיג

ברכות הדרך לבוגרי התיכון

לכל בוגרי י"ב הצלחה רבה לכל אחד מכם בדרכו החדשה :

שלו שלמה- מתגייס בנובמבר לשריון.

נבו ארד – שנת שירות בנהלל.

שחר בוברובסקי - "המכינה ביפו".

גילעד אריאל- "המכינה הירושלמית" שבקריית יובל ירושלים.

נעה פיש- שירות לאומי ב"בית נועם".

תומר קימלמן- מכינת "מיתרים לכיש" בקיבוץ בית גוברין.

אוריה דרורי- מכינת "בית ישראל" בשכונת 'גילה' שבירושלים.

רותם וייס- מדרשת "ברוריה" בירושלים.

נעמי אסולין-שירות לאומי ב"מרכז בגין" בירושלים.

אופיר אש- שנת שירות במקווה ישראל בחולון.

יונתן עקיבא - ישיבת הסדר "אורות שאול" ברעננה.

עמיחי שלומי- שירות לאומי בחוות סוסים בקבוצת יבנה.

מאחלים: צוות חומש וקהילת סאד

"השביל הזה מתחיל כאן,

בין סניף בנק למעין

לא סלול, לא תמיד מסומן

השביל הזה מתחיל כאן.

לך עליו, עלה עליו עכשיו

מלאכי ציפורים מעליך

מלווים את צעדיך,

מרחוק נדלק אור,

אל תסטה כדי שתוכל לחזור".

(אהוד בנאי)

בוגרי י"ב האהובים, מאחלים לכם התחלה טובה והמון בהצלחה במקומכם החדש, כל אחד היכן שהוא נמצא.. שתהיה שנה מלאה בהתחדשות, למידה וחוויות טובות.

אוהבים המון: עדיאל וטל – מדריכי התיכון